

ประสิทธิ์ ขุนสนิท 2554: มวลชีวภาพและปริมาณธาตุอาหารของอ้อยพันธุ์ K95-84

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤกษศาสตร์) สาขาพฤกษศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ศาสตราจารย์สุนทรียิ่ง ชัชวาลย์, Ph.D. 85 หน้า

การประเมินปริมาณธาตุอาหารในอ้อยพันธุ์ K95-84 ใช้แนวทางประเมินมวลแห้งของชิ้นส่วนต่างๆของอ้อยและวิเคราะห์ความเข้มข้นของธาตุอาหารพืชในมวลแห้ง ปริมาณธาตุอาหารคือผลคูณของมวลแห้งกับค่าความเข้มข้นของธาตุอาหาร เก็บตัวอย่างต้นอ้อยทุกเดือนจนครบหนึ่งปี พบว่ามวลของส่วนลำอ้อยมีสัดส่วนมากที่สุดของมวลแห้งทั้งหมด ค่าดัชนีพื้นที่ใบ (LAI) มีค่าสูงสุดเท่ากับ $4.8 \text{ m}^2 \text{ m}^{-2}$ ขณะอ้อยอายุ 7 เดือนและอ้อยมีความหนาแน่นของรากมากที่สุดที่ระดับความลึกของดิน 10-20 cm ค่าเฉลี่ยร้อยละมวลแห้งต่อมวลสดของลำอ้อยมีค่า 19.4 ความสัมพันธ์ระหว่างมวลแห้ง (Md) กับอายุหลังปลูก (t) เป็นรูปฟังก์ชันลอจิสติกได้ว่า $Md = Md_0 Md_m / [Md_0 + (Md_m - Md_0) \exp(-\alpha t)]$ เมื่อ Md_m คือค่ามวลแห้งสูงสุด Md_0 คือค่ามวลแห้งต่ำสุด และ α คือค่าคงที่แสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงมวล ข้อมูลพิจารณาแยกได้สองส่วนคือมวลแห้งของอ้อยทั้งหมด (Md_w) และมวลแห้งเฉพาะของผลผลิตลำอ้อย (Md_{CY}) สำหรับมวลแห้งอ้อยทั้งหมดได้ค่า $Md_m = 18.88 \text{ ton rai}^{-1}$, $Md_0 = 0.68 \text{ ton rai}^{-1}$ และ $\alpha = 0.013 \text{ day}^{-1}$ ส่วนมวลแห้งผลผลิตลำอ้อยได้ค่า $Md_m = 5.99 \text{ ton rai}^{-1}$, $Md_0 = 0.12 \text{ ton rai}^{-1}$ และ $\alpha = 0.014 \text{ day}^{-1}$ อัตราการเพิ่มมวลแห้งของอ้อยต่อหนึ่งหน่วยอายุสามารถประเมินได้ด้วยอนุพันธ์ของฟังก์ชันข้างต้น พบว่าอ้อยทั้งหมดมีอัตราการเพิ่มของมวลแห้งสูงสุดเท่ากับ $61.4 \text{ kg rai}^{-1} \text{ day}^{-1}$ ที่อายุ 252 วันหลังปลูก (8.4 เดือน) ส่วนผลผลิตลำอ้อยมีอัตราเพิ่มมวลแห้งสูงสุด $21.3 \text{ kg rai}^{-1} \text{ day}^{-1}$ ที่อายุ 272 วันหลังปลูก (9 เดือน) ความเข้มข้นของธาตุไนโตรเจนและฟอสฟอรัสมีค่าสูงสุดในส่วนของใบ ขณะที่โพแทสเซียมมีค่าสูงสุดใน กาบใบ ความเข้มข้นของธาตุอาหารเฉลี่ยของอ้อยทั้งต้น (ร้อยละเชิงมวลแห้ง) คือค่าความชันของความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างมวลแห้งทั้งหมดกับปริมาณธาตุอาหารทั้งหมด สำหรับอ้อยทั้งต้นได้ค่า $N=0.667\%$, $P=0.113\%$, $Ca=0.148\%$, $Mg=0.118\%$ และ $K=1.5\%$ เมื่อ $Md_w \leq 8 \text{ ton rai}^{-1}$ โดยที่ $K=120 \text{ kg rai}^{-1}$ เมื่อ Md_w สูงกว่านี้ สำหรับส่วนของผลผลิตลำอ้อยมี $N=0.636\%$, $P=0.106\%$, $Ca=0.081\%$, $Mg=0.115\%$ และ $K=1.322\%$ เมื่อ $Md_{CY} \leq 2.6 \text{ ton rai}^{-1}$ โดยที่ $K=35 \text{ kg rai}^{-1}$ เมื่อ Md_{CY} สูงกว่านี้ ดังนั้น ปริมาณธาตุอาหารจึงเพิ่มขึ้นตามมวลแห้งของอ้อย ยกเว้น โพแทสเซียมที่มีการเพิ่มขึ้นตามมวลแห้งในช่วงแรกจนถึงปริมาณคงที่ที่ระดับเพดานหนึ่ง ซึ่งเป็นการยืนยันว่าโพแทสเซียมไม่ได้ถูกใช้เป็นองค์ประกอบของเนื้อเยื่ออ้อย ปริมาณของโพแทสเซียมมีอยู่ถึง 51% ของปริมาณธาตุอาหารรวมทุกชนิด ปริมาณธาตุอาหารในลำอ้อยที่เก็บเกี่ยวเป็นประมาณ 24% ยกเว้นธาตุ Ca ที่มี 13% ของที่ปรากฏในมวลแห้งของอ้อยทั้งหมด เศษอ้อยที่เหลือในแปลงจึงเป็นแหล่งธาตุอาหารที่สำคัญสำหรับอ้อยฤดูถัดไป สำหรับผลผลิตลำอ้อยสด 20 ton rai^{-1} มหธาตุอาหารที่ปรากฏในมวลแห้งของลำอ้อยที่เก็บเกี่ยวออกไปเท่ากับ $N=24.7$, $P=4.1$, $K=35.0$, $Ca=3.2$ และ $Mg=4.4 \text{ kg rai}^{-1}$ สูตรปุ๋ยเคมีที่ตรงกับปริมาณธาตุอาหารในมวลอ้อยทั้งหมดคือ N:P:K เท่ากับ 6:1:10 ช่วงที่อ้อยต้องการธาตุอาหารมากที่สุดเกิดขณะที่อ้อยมีการสร้างมวลแห้งสูงสุดที่อายุ 8 เดือน การใส่ธาตุอาหารทุกชนิดกลับคืนสู่แปลงอย่างน้อยให้ได้เท่ากับปริมาณที่นำออกไป และตรงกับช่วงอายุที่อ้อยมีการเติบโตสูงสุด เป็นแนวทางหนึ่งในการรักษาระดับผลผลิตของอ้อยให้ได้สูงและยั่งยืน